

Putin a výsledky válečné konference ve Švýcarsku (VIDEO)

- editor007 | 22. června 2024

SVĚT: Výsledky konference vyvolávají otázky, protože očekávaného výsledku této události dosaženo nebylo...

Moc by se mi chtělo ocitovat Redricka Schuharta, řečeného „Zrzek“ - z „Pikniku na krajnici“^(*) - „*Náš první významný objev není první, není to vůbec objev, a nakonec ani není můj*“. Musím, totiž, s jistým vnitřním překvapením poznamenat, že ve skutečnosti se ta konference událostí nestala.

Zdálo se mi, že se tak stát muselo - v souvislosti s tím, jak se události vyvíjejí

Jako člověk zvyklý s chutí studovat probíhající děje, sledovat politické události jako velmi důležitou formu divadla (přičemž v jeho starořeckém pojetí, kde bylo divadlo jednou z forem spojení lidí s okolním světem, kdy se oni sami připojovali k božskému a ovlivňovali jej). Tím neříkám, že politici jsou komedianti, ale že jde o velmi vážnou stránku takové činnosti.

Co jsem od konference ve Švýcarsku očekával: - především jsem očekával, že k takové konferenci se budou vázat velmi závažné činnosti na frontě. A tyto činnosti na frontě byly dokonce velmi signalizovány: - ruská ofenzíva v Sumské oblasti, ruský útok na Avdějevku a příslušný úsek fronty a už nepochybně ukrajinská ofenzíva u Volčanska.

A k čemu Rusku taková ofenzíva byla - vypadala spíš malá - jakási hračka?

V tom je právě problém. Formální to akce není a hraččková už vůbec ne. Všecko je velmi zajímavé:

- Všem je naprosto zřejmé, že nejde o mírovou konferenci - je to válečná konference Západu proti Rusku. Přifařit k této konferenci nějakou úspěšnou vojenskou akci bylo nanejvýš zajímavé pro Zelenského - přinejmenším aby ukázal, že sice proti Rusku válčí Západ, ale oni přece jen jsou údernou frontou této války a že na nich cosi závisí a dokonce se jim i něco daří. Přitom bylo jasné, že západním partnerům nebude stačit obsazení pár domů nebo nějaké vesničky;
- Pro nás bylo důležité zjištění, že Ukrajina, jakkoli cítila tak silnou politickou nezbytnost, v podstatě nic pro její realizaci v oněch dnech a ni předtím neudělala. Pro nás byla situace daleko méně vážná, nicméně iniciativu Rusko drží. Protože ale okno možností pro její realizaci postupně odchází - stejně jako loni u ukrajinské ofenzívy - jakkoli pro nás byla tato méně důležitá, dalo se naše vystupňování očekávat.

Ani jedna se stran ani jedno z toho neudělaly, a dokonce se o to ani nepokusily.

Nazval jste tu konferenci válečnou - ale delegace jižních zemí přijely rozhlédly se, aby nakonec odjely nepodepsané a ostatní se na ničem nedohodly...

Jak to, že ne? Osmdesát zemí přece podepsalo společnou deklaraci, takže nelze vyvozovat, že se na ničem nedohodly. Všechno je ale mnohem zajímavější a delikátnější - a to je mnohem důležitější pro nás. Mám na mysli, že absence závažných aktivit na frontě může znamenat:

- A:**
1. Strany na to nemají dost sil: - Ukrajina jich moc nemá a Rusko je buď nemá, nebo je má, ale chce je použít jinde a jindy;
  2. Vojáci obou stran - a nezapomeňme, že mají stejnou školu - soudí, že tento konflikt je třeba skončit a stále více myslí na zachování lidí než na dosažení konkrétního válečného úspěchu. Budou

se tedy snažit o relativně kompromisní mír a budou ochraňovat životy lidí, kteří budou potřeba pro další vývoj, ale i jako trumf při mírových jednáních;

3. Je nezbytné si počkat na principiálně nové zbraně nebo jinou kvalitu lidí v první linii. Protože operace nebyla připravena, což je otázka jiná, rovněž zajímavá;

4. Obě strany považují stav za riskantní a v těch dnech mysleli spíš na obranu než na útok (řečeno jazykem sportu).

Lidé, kteří o tom rozhodují mohli brát v úvahu, ve větší nebo menší míře, všechny tyto věci.

Z toho plyne, že Ukrajina už nejspíš není schopna provádět intenzivní operace, ani je-li to nezbytné politicky.

B. Mně upřímně velmi překvapila pozice Švýcarska a Západu vůbec. Ne proto, že bojují proti Rusku, tady je vše jasné, dokonce i ekonomický obsah této války. A je pochopitelné, proč je Západ nucen ji vést až do konce.

Jasně není něco jiného.

Co Západ vlastně chtěl z výsledků konference získat?

Konference zpočátku předpokládala tvrdé ultimátum Rusku, které nakonec bylo Rusku předloženo, ale bylo daleko méně rezoltní oproti původní verzi. Rusko na ně dokonce ani neodpovědělo, a ani nebude - odbude to pokrčením ramen ve smyslu: - „co s tím my máme společného?“.

Tomto smyslu ale konference splnila velmi důležitý úkol uvnitř Ukrajiny - konsolidovala a legitimizovala režim Zelenského. Západ předvedl, že ho považuje za legitimního prezidenta, zatímco všechny ostatní ukrajinské politické síly v jeho očích legitimitu nemají. A to je velmi silný osobní úspěch Zelenského.

Na Ukrajinu je zde nahlíženo jako na jednoho z aktérů světové politiky, což je úspěch Ukrajiny. Z tohoto pohledu mi je jasné, k čemu konferenci potřebovala Ukrajina a konkrétně Zelenský.

Pokouším se zjistit, co z této konference získal Západ:

- Snížení stupně požadavků vůči Rusku: - s vědomím že tyto tvrdé požadavky Rusko stejně plnit nebude - což pozitivem nazvat nelze;
- Legitimizace Ukrajiny: - tady se nabízí otázka, zda pro Západ, který se chystá vyhrát válku Ukrajina není zajímavá? A pokud západ chápe, že válku prohrává, pak legitimizace Zelenského režimu mu jen překáží;
- Pokud tím chce Západ jen upevnit svoji jednotu ve vztahu k této válce - není to za tento krok příliš vysoká cena?

I dál se pokouším najít v tom, co se stalo, nějaké plusy pro Západ:

● Vidím prohlášení italské premiérky, že... „*my donutíme Rusko kapitulovat a přijmout naše požadavky*“... Tady mě napadají citáty z řady knih, včetně *Vojny a Míru*: - „*Jakže? Já musím odevzdat i Belgii? - zeptal se Napoleon. Ano, i Belgii. Vy ale chápejte, že pokud ode mě požadujete Belgii, tak musíte vést jednání v Paříži a ne na Moravě!*“. Proto, aby Západ dostal to, co chce, musí vést jednání v Moskvě - nebo alespoň u Moskvě. Do jednání v Moskvě je obrovská vzdálenost, kterou by museli projít. Nejsem voják, ale vojenský historik, a pro mě je situace, kdy Itálie požaduje kapitulaci Ruska - ta Itálie, která nedosáhla vítězství v žádné novodobé válce, ale zato dokázala s rachotem prohrát války prohrané jejími spojenci - pak je to, samozřejmě směšné. Řeknu to asi takto: - pokud je naším hlavním nepřítelem, požadujícím naši kapitulaci, Itálie - pak se Západ neměl zase až tak zostudit.

● A teď to hlavní, proč to považuji za chybu Západu. Konferenci možná kdosi plánoval jako svědectví jednoty světa proti hrozně agresivnímu Rusku. Pokud se to skutečně takto plánovalo, tak ti lidé nechápou svět, ve kterém žijí. Přikláním se ale k tomu, že to chápou, a tak se podívejme, co nám v reálu vyšlo:

Absolutní rozkol světa na dva přibližně stejné tábory.

A s přihlédnutím ke hráčům v této hře, nehraje roli, zda je poměr 90 : 110 nebo 80 : 120. To není důležité, je to prostě rozkol napůl.

● Jestliže se Evropa 100 % nachází na protiruské pozici – zúčastnila se jako celek a jako celek prohlasovala. Pokud píšeme poměr 48 : 3, kde Rusko a Bělorusko jsou vlastně těmi, koho soudí, a třetím je Azerbajdžán, který ovšem do Evropy geograficky nepatří... To, že se sami Azerbajdžánci cítí být Evropany, k životu vztah nemá.

● Situace s americkým kontinentem je zajímavější: – na konferenci se v podstatě neobjevila většina obyvatel kontinentu, ale byly zastoupeny USA, které z hlediska politických možností jsou spolu s Argentinou, Brazílií a Kanadou nejsilnějšími hráči kontinentu. Kanada byla přítomna, USA také, ale nikoli na nejvyšší úrovni. Při vší úctě k důležitosti boje o volební fondy v USA, ale účast všech bojujících stran konfliktu v dnešních podmínkách byla velmi důležitá, a proto neměl být problém vyčlenit dva dny prezidentova času pro účast na konferenci. To, že Biden na konferenci nebyl, znamená, že sice Evropu podporuje, ale s nemalými výhradami.

● Asie v poměru 1 : 3 v neprospěch účastníků a tím nepodpora Západu automaticky znamená podporu Ruska.

● Přibližně stejná je situace v Africe a velmi komická je situace v Oceánii, kde jsou 4 : 10 ve prospěch Ruska, přičemž ti čtyři jsou Austrálie, Nový Zéland, atd.

Podíváme-li se na obrázek z hlediska váhy 1. kategorie hráčů, na jedné straně máme Evropu a s jistými výhradami USA, na druhé Rusko a s jistými výkyvy Čínu.

U 2.kategorie je na jedné straně Jižní Korea, na druhé KLDR. No a Indie... z jejího počínání jsem u vytržení. Ona na konferenci přijela, aby ukázala, že je na straně Evropy proti Rusku, aby následně demonstrativně nepodepsala deklaraci a tím ukázala, že je na straně Ruska a proti Evropě. Z toho plyne závěr, že Indie vidí, že je to napůl a že řídicí pozice v postavení neutrála přesně vyhovuje jejím zájmům. Takže je vlastně po Ukrajině hlavním vítězem akce. To je dobré v době míru, ale v době války to nikoho nezajímá.

Jestliže vezmeme nikoli počet zemí, ale jejich možnosti, máme svět podělen přesně na dvě části. To znamená tvrdý binární konflikt. Znamená to, že pravděpodobnost války se po této konferenci prudce zvedla. A nikoli náhodou v této situaci NATO začíná vést jednání o uvedení jaderných taktických zbraní do taktické a operativní úrovně bojové pohotovosti. A to je hlavní problém, proč se neměla konference svolávat., protože demonstrovala rozkol světa, rozkol OSN a vysokou pravděpodobnost boje a války, v níž osud Ukrajiny nebude na čtyřicátém místě, ale někde na padesátém a dále.

Ukrajina už prohlašuje, že uspořádá druhou konferenci, na niž pozve Rusko a předloží mu všechny požadavky... Ale, pozor! Co když Rusko pokrčí rameny a řekne, že nepojede?

Já si myslím, že ani na to už Západ nepůjde. Protože prudce zkomplikovat situaci ve světě a dát šanci velmi neakceschopnému režimu k legitimizaci, a postavit sám sebe před nezbytnost horké otevřené a nikoli studené sankční války – a nic na tom politicky ani ekonomicky nevydělat – to, s prominutím není dokonce ani školka, ale to už je horší.

Takže ta konference nebyla zločinem, ale chybou, která se neodpouští.

Na druhé straně bych řekl, že ta konference je důležitá pro všechny. Pokud si dobře vzpomenete na historii, tak před začátkem Trójské války do Tróje přijelo poselstvo, v němž byl například i Odysseus, které se pokoušelo urovnat konflikt mírovou cestou, jakože : „- vy nám vrátíte Helenu a nic se vám nestane“. Ale vracet ji nikdo nechtěl a poslové to ani neočekávali a konference prokázala, že svět doby bronzové dozrál a je připraven k válce.

A tato konference nám říká přesně to samé. Proto ji nazývám válečnou.

*) Vědecko-fantastický román bratří Strugackých

AUTOR: Sergej Pereslegin

Překlad: St. Hroch/BelobogSk)

[ZDROJ](#)